

TIAB

TAULA D'INFÀNCIA
I ADOLESCÈNCIA
DE BADALONA

Ajuntament de Badalona

Treball del grups dins el marc del Foro de debat “Drets per fer possible la infància” (19/XI/21)

(Recull documents de les relatories)

Projecte “Baròmetre dels drets dels infants a Badalona”
Desembre 2021 (v.1)

GRUP 1: DRET A UN NIVELL DE VIDA ADEQUAT

Total de participants: 13
Absències: Jordi Giralte (EAIA), Josep Antoni Caubet (Fundació Llegendat Roca i Pi), Mercedes Porras Soto (Pere Closa), Miriam Romero Cano (Club social Ginesta), Olga Ruescas (IMSP)
Participants (no apuntats inicialment al llistat): Àngela Marco (Serveis Socials). Nuria Sabater (Guanyem)

CONFERÈNCIA: “DRETS PER FER POSSIBLE LA INFÀNCIA”- Araceli Lázaro:

- Redefinir el concepte de vulnerabilitat amb un paradigma de dret per TOTA la infància. Tothom som vulnerables.
- Repte del dret: “¿Cóm fer operatives coses i concretar possibilitats en un dret tant ampli?, ¿parlem de tota la infància o només d’alguna infància?”
- Tenim l’error de definit als infants com propietat de les famílies.
- Tenir en compte la bretxa digital.
- En l’article 27 de la convenció parla principalment de nutrició, vestit i habitatge. Aquí es podria dir que el dret “patina”.

FORO DE DEBAT – GRUP DE TREBALL GRUPAL : “DRET A UN NIVELL DE VIDA ADEQUAT”

ALERTES QUE IDENTIFIQUEN LA VULNERACIÓ DEL DRET:

1. **Les famílies sense ingressos suficients no tenen cobertes les necessitats més bàsiques, les que pertanyen a sota la piràmide.**
2. **No es garanteix una alimentació adequada (ni econòmica ni en espècies). En resum, no hi ha recursos suficients per cobrir totes les necessitats que hi han.**
3. **Manca de capacitat de resposta per atendre la infància.**
4. **Utilització de recursos privats per part dels professionals, ja que els públics no són suficients.**

- **Escoles:** Es detecten dificultats en el pagament del material escolar, llibres i sortides. Aquests infants poden viure situacions com que no els hi donen les seves pròpies feines si la família no ha pagat. No hi ha igualtat d’oportunitats. A part, hi ha un cost emocional com haver de justificar la situació, potser mentir, o protegir a la família. Es destaca que no tothom té accés a les beques de menjador de l’Àrea Metropolitana de Barcelona, ja que fàcilment es supera el llindar d’ingressos màxims tot i continuar estant en una situació vulnerable.
- Es destaca que el preu de la vida ha augmentat en general, per tant, cada cop costa més cobrir necessitats bàsiques.

- **Banc d'aliments:** Es debat sobre la qualitat del recurs que sovint ofereix aliments pocs variats, insuficients o inclús en mal estat. Es lliga això en la Salut dels infants i en la possibilitat de patir obesitat infantil. Això estaria lligat amb una feina de **prevenció i educació** en Salut.
- **Targetes Moneder Municipals:** No són de fàcil accés, ja que segons les bases establertes si hi ha deutes no es podrien tramitar. A més, la cobertura és de només 3 mesos.
- **No accés a Lleure / esport:** Tot i que això ho està treballant un altre grup de treball, el grup vol deixar constància de que el fet de que les famílies més desfavorides no puguin tenir accés a les activitats de lleure repercuteix negativament en un tema de Salut general (física, emocional i social).
- **Salut bucodental i oftalmològica dels infants:** No hi ha recursos suficients i assequibles, per tant no estaria cobert.
- **Roba:** No cobert. No hi ha recursos suficients.
- **Habitatge:** La pèrdua de l'habitatge o estar en aquest procés de desnonament suposa molta angoixa en els infants. El patiment és visible, i les famílies es troben sense resposta per part de les administracions. No es garanteix un habitatge. Inclús a vegades les famílies es poden veure penalitzades per la mateixa administració: "tus hijos no pueden vivir así, etc.". A més, hem de destacar les **condicions** en les que es troben certs habitatges (humitats, xinxes...). El tema dels **subministres** (llum, aigua, gas) seria un altre tema a tractar, ja que moltes llars es troben sense els subministres bàsics. Molts infants tenen espais pocs adequats pel desenvolupament acadèmic.
- **Bretxa digital:** Parlem sobre les dificultats d'accés per part de les famílies més vulnerables. Tot i així, es comenta el fet de que el Departament d'educació va prestar dispositius durant la pandèmia a les famílies més desfavorides. Es destaca que aquests infants ni tan sols tenen el més bàsic, el material tangible (bolígrafs, colors, llibretes....).

CAUSES I FACTORS MANTENIDORS DE LA SITUACIÓ

1. **Econòmics: Manca d'ingressos.**
2. **Manca d'accés a habitatge.**
3. **Causas de la pobresa:** Barreja entre causes socio-culturals, econòmiques i sociològiques. Tot està interconnectat. Sovint hi ha una concentració de la pobresa.
4. **Serveis Socials i recursos insuficients:** prioritzar i garantir necessitats bàsiques.
5. **Falta d'estratègia i focus per la projecció dels infants.**

- **Treball precari o treball insuficients:** Es destaca que actualment el fet de treballar no garanteix el poder cobrir totes les necessitats bàsiques. Hi han famílies que tenen feina però no arriben a final de mes amb totes les despeses.
- **Garantir cobertura per tots:** La xarxa no garanteix les cobertura d'una "classe mitja empobrida", ja que tenen uns ingressos mínims que els dificulta l'accés, tot i que no són suficients. Per tant, els recursos de la xarxa estan més centrats a la pobresa

- extrema. Es valora que potser si es recolzés més a aquesta classe empobrida podrien avançar i millorar més ràpidament la seva situació de forma més autònoma.
- **Tipologia de família:** Es destaca que hi han famílies que tenen més dificultats per en sortir-se'n endavant que altres, com per exemple, les monoparentals.
 - **Concertació de la pobresa:** Hi ha moltes famílies que viuen en situacions d'extrema pobresa vivint en els mateixos territoris.
 - **Problemes de Salut que perpetuen la situació:** ludopaties, consums, mala gestió econòmica....
 - **Dependència del circuit:** S'hauria de fomentar l'autonomia dels serveis, però la realitat és que el mateix circuit no empodera a les famílies per facilitar la incorporació a una vida més normalitzada (per ex: "si treballo puc perdre la prestació i després és molt difícil d'activar"). S'ha de valorar que el fet de tenir feina també porta un empoderament social, personal... No tot és el capital econòmic.
 - **Sistema educatiu segregador:** Es valora que el sistema educatiu no treballa en una línia d'igualtat d'oportunitats. No hi ha propostes potenciadores suficients (recursos, projectes...). Es debat sobre el fet de que l'escola reproduceix i reflexa el sistema familiar (Pierre Bordieu), i la necessitat que hauria de desvincular-se d'això. També es parla sobre el fet de que l'escola deuria oferir referents d'èxit a nivell escolar. Es debat sobre si el fet de que si l'estat és fes càrrec de pal·liar les diferències dels infants trauria pressió a aquests i les seves famílies i potenciaria més fàcilment en sortir-se'n. Invertir més recursos podria ser part de la solució. Es proposa a l'escola com un eix per compensar les desigualtats.
 - **Menors no acompanyats i famílies en situació irregular (sense documentació vigent):** Sovint no es tenen en compte suficientment.

PROPOSTES PER DISMINUIR LA VULNERACIÓ DEL DRET I AUGMENTAR LA SEVA GARANTIA

- **Bens bàsics naturals amb cost més públic** (per ex: aigua).
- **Crear un catàleg de prestacions ràpid i àgil.** Fer revisió i actualització. Mantenir-ho en el temps.
- **Garantir la cobertura de les necessitats bàsiques** mentre la família espera la resolució d'alguna prestació sol·licitada. **Garantir el curt/mig termini.**
- **Renda bàsica universal.**
- **Habitatge:**
 - Regular els preus del lloguer.
 - Millorar l'accés, garantir un habitatge creant un bon parc d'habitatge públic.
 - Oferir ajudes de rehabilitació
 - Garantir els circuits.
- **Espais d'expressió:** Oferir als infants i adolescents espais per l'acompanyament i l'expressió personal. Es valora que els infants i adolescents sovint són molt conscient de la situació. Necessiten poder parlar-hi i ser també informats. No els escoltem suficient.
- **Fomentar la col·laboració entre famílies:** Fomentar la relació veïnal. Xarxa de sensibilització i solidaritat. Projectes entre comunitats de veïns.
- **Acompanyament de les famílies com a model d'intervenció.** Oferir espai d'escolta.

IDEA FORÇA

“Garantir capacitat econòmica bàsica de les famílies per possibilitar un procés socio-educatiu que empoderi i atorgui autonomia i que afavoreixi igualtat d’oportunitat als infants i adolescents”.

TIAB: Fòrum del Baròmetre dels drets dels infants:

Grup 2: SALUT MENTAL

Recull de les aportacions del grup de treball:

- Inicialment hem fet una roda de presentacions on cadascú a més de dir el seu nom, ha indicat a quina entitat o organització pertany.
- Tot seguit la dinamitzadora del grup ha llegit el text de l'art.24 i explica que hem de centrar les nostres reflexions i aportacions en aquells aspectes on el "baròmetre dels drets dels infants".
- A continuació la Marta fa una exposició de les fonts primàries (enquesta a professionals i infants i adolescents) i s'aprofita per fer una valoració de les dades presentades pels serveis locals (CDIAP-CSMIJ) i es concreta que aquestes dades han estat extretes del motiu de derivació. En el cas del CDIAP també es deixa constància que abans es feien les visites entre els 2anys i mig i els tres, i que ara s'ha avançat. Ambdós serveis coincideixen que caldria contrastar les xifres del motiu de derivació amb les xifres de diagnòstic per poder tenir un visió més fidel de la problemàtica de la salut mental.
- Es retroba el debat definint el concepte d'alerta, com "aquella situació que revela un estat de vulnerabilitat". I en aquest sentit es demana que les alertes no vagin sempre en una sola direcció i agafem element de l'exposició de l'Araceli Lázaro, tals com: Tots som vulnerables. No caure en respostes sanitàries. Cal millorar l'atenció específica reivindicant una major inversió de recursos en el sistema sanitari... Deixem un parell de minuts per tal que cadascú pensi en les alertes que identificaria.
- Recollim les alertes que els i les membres van assenyalant.
 - Dificultat de continuïtat del seguiment dels i de les adolescents quan deixen de ser atesos i ateses pel CSMIJ i han de passar al CSMA. Tot i que ja hi ha hagut alguna iniciativa per a establir aquesta continuació del servei com "La tarda Jove".
 - La xarxa pública no té continuïtat, especialment en la logopèdia. Hi ha molts infants que no poden continuar la seva atenció per manca de recursos per a anar a serveis privats i no tenen cabuda en la xarxa pública.
 - Hi ha un augment important de casos on cal un abordatge familiar. La qualitat de l'atenció disminueix a causa de la pressió assistencial.

- Hi ha una manca de coordinació entre professionals que no només dificultat l'atenció que rep la persona, sinó que provoca el malbaratament de recursos i la duplicitat d'intervencions. Hi ha espais de coordinació que estan desaprofitats com és el cas dels Grups de Treball Multidisciplinari (G.T.M)- en aquest sentit caldria optimitzar la xarxa existent i es planteja proposar que el CSMIJ pugui estar present en aquests espais.
- No es pot parlar d'una manca de serveis, sinó de serveis deficientes causats per la falta de recursos humans als diferents serveis per tal de poder atendre totes les demandes.
- La manca de recursos als serveis també es fa palesa en les escoles bressol on cada cop hi ha més demandes.
- L'EAP afegeix un nou element que fa referència a la falta de vinculació de les famílies als serveis. Ja és una dificultat per a algunes famílies poder accedir als serveis, però la segona dificultat és aconseguir la seva vinculació i tenir continuïtat.

I les resumim en tres tipus:

1. Incrementar els recursos humans en els serveis especialitzats.
2. Sensibilitzar i capacitar per identificar situacions d'alerta.
3. Optimitzar la xarxa existent.

Un cop s'han proposat alertes centrem el debat en les causes i els factors mantenidors.

- Es considera que hi ha una manca de places estructurals. S'ha sensibilitzat la població per tal que s'acosti als serveis però després es provoca la decepció i desencís a causa de la manca de professionals que puguin atendre l'augment de demandes. En conseqüència es sobrecarrega els i les professionals i no hi ha prou temps per a establir coordinacions.

La coordinació és fonamental a causa de l'augment de la complexitat de les demandes i de les deteccions, que requereixen la intervenció d'un major nombre de professionals.

- Hi ha un augment de la pressió assistencial, també provocada pel desconeixement de la xarxa, tant formal com la informal. Es torna a re-dirigir la causa cap a la manca de coordinació, ara també provocada per la falta de reconeixement del temps d'atenció indirecta -sembla més important atendre que no coordinar-se, aquest punt reforçaria el valor del treball en xarxa.
- Una altra causa és la dificultat en detectar entorns emocionalment saludables. La salut mental segueix essent un aspecte del qual les persones s'avergonyeixen i rebutgen

participar en grups de suport i seguir en el servei. Caldria fomentar campanyes de sensibilització i fer visible els efectes positius.

- En darrer lloc es considera que les famílies es desautoritzen a si mateixes i renuncien a les seves responsabilitats educatives amb l'argument que no se senten ni preparades ni capacitades. Seria interessant fer una detecció dels factors de risc i fer-ne divulgació d'aquests indicadors de detecció.

Avançant el debat, arribem a elaborar algunes propostes vinculades a les alertes.

Alerta 1.

1. Exposar les necessitats de cada servei.
2. Augmentar la inversió.
3. Conscienciar de les deficiències de cada servei i de les seves conseqüències.

Alerta 2.

1. Incloure l'educació emocional dins el currículum amb la finalitat de capacitar el grup d'iguals (especialment en joves i adolescents) en la detecció dels factors de risc.
2. Formació de pares: Treballs de parentalitat positiva: Projectes de treball comunitari, agents de salut, espais familiars a les escoles bressol, educadors de medi ambient,

Alerta 3.

1. Optimització de la xarxa existent
2. Incloure la coordinació entre serveis i professionals de manera reglada i regulada. No es tracta de comptabilitzar el nombre d'atencions, sinó de diagnòstics.
3. Mantenir estructures tals com la T.I.A.B, enteses com a espai d'intercanvi i coneixença que facilita la relació entre professionals i serveis.

Finalment elaborem una idea força.

“Hi som, apropem-nos per a compartir, reconeixem-nos junts i siguem més positius”

SÍNTESI DE LES APORTACIONS DEL GRUP DE TREBALL 3 'DRET AL JOC I AL DESCANS'

1. Manca de legislació específica sobre el temps lliure, el joc i el descans.

Alertes:

- El lleure, a nivell social i polític, es veu com un bé de consum i no pas com un dret en si mateix. L'utilitzem de 'guarderia', per promoure l'èxit o pal·liar desigualtats i no pas com a eina d'esbarjo o de desenvolupament personal.
- La manca de conciliació laboral i familiar fa que ens veiem obligats a fer ús del lleure per a 'mantenir els fills ocupats' mentre arribem.
- Com que la concepció del lleure no és la correcta, i no li veiem la funció socialitzadora o d'esbarjo, no és ni de prop d'accessibilitat universal.
- No existeixen polítiques des de l'ajuntament en aquesta línia ni forma part de cap departament i/o regidoria. No té rellevància institucional.
- No està regulat com ho pot estar la educació formal, no se li dona importància institucional.
- Els dos grans grups del lleure (el privat i el social) viuen d'esquenes l'un de l'altre. Hi ha una absència de sentiment d'àmbit.
- S'entén el lleure només des de la perspectiva de l'infant i no s'amplia a la familiar tot i que les dades corroboren que és un dels desitjos dels infants.

Proposta:

Cal reinterpretar el concepte del lleure i crear una legislació específica per a ell. A més dotar-lo d'estructures que permetin generar un àmbit únic que vagi més enllà de l'efecte consumista, redirigir-lo cap a l'esbarjo i obrir-lo a les famílies.

2. No existeix una relació entre la oferta del lleure i la demanda dels infants.

En l'àmbit del lleure, històricament es segrega per perfil econòmic, funcional o cognitiu, no és inclusiu i per tant l'oferta no ve donada per les preferències dels usuaris sino per les necessitats que els adults considerem que tenen. Utilitzant el temps lliure dels infants com a eina de promoció i no com a dret fonamental per al desenvolupament personal

Alertes:

- Se li atorga al lleure un objectiu facilitador de l'èxit escolar/professional, o bé pal·liatiu de les desigualtats i no d'esbarjo.
- No hi ha pràcticament innovació en el sector.
- Tampoc és un sector preocupat per aconseguir a l'usuari infant, més aviat vol satisfer l'adult que és qui paga.
- Existeix el lleure 'de rics' i el lleure de 'pobres'.
- Hi ha un tipus d'oferta, especialment la que envolta a la cultura, que és inaccessible econòmicament per a tothom.

- Manca d'oferta del lleure cultural que inclogui un públic infantil i jove.
- No es pot parlar de descans amb propietat sense donar resposta a aquest punt. El descans té sentit si és voluntari i no ve donat per manca d'oferta o d'accés a la mateixa.
- El lleure no és universalment accessible ni inclusiu.
- El futbol ocupa gran part de l'espai de lleure, de la mateixa forma que ocupa gran part de l'espai públic com mitjans de comunicació o publicitat.

Proposta:

Cal orientar el lleure cap a la inclusivitat i l'accessibilitat universal, a més s'ha d'obrir a tot el territori i l'oferta ha de venir donada pels usuaris reals del serveis i no pels seus progenitors. L'oferta cultural s'ha d'ampliar.

Per a fer tot això possible cal, sobretot, conscienciar sobre la importància de l'accés universal a totes les activitats i àmbits i la possibilitat de conciliar la vida laboral i familiar.

3. Manca d'espais propicis per a desenvolupar un lleure de qualitat. Cal assolir primer aquesta fita per poder parlar del descans en forma de dret.

Alertes:

- Manca d'espais estructurals que permetin regular el lleure i marquin un objectiu conjunt del mateix.
- Manca d'espais polítics que legislin l'acompliment del dret fonamental al joc i al descans.
- Manca d'espais físics adaptats i gratuïts per a l'accés universal al joc i el descans. Com parcs Infantils, piscines i/o centres esportius municipals...
- Manca d'espais participatius que determinin una oferta adient i de qualitat sobre el lleure.
- Manca d'espais formatius dels professionals que hi formen part que permeti adaptar el lleure a les demandes i també convertir-lo en una activitat universalment adaptada.
- Manca d'espais educatius propis on treballar, normalment aprofiten espais cedits per altres institucions i que només els queden obertes en el moment de donar el servei.
- No es pot parlar de descans en forma de dret si els espais de joc i esbarjo no són accessibles per a tothom. El descans té sentit si és voluntari i no ve donat per la manca de possibilitats d'exercir el dret al joc.

Proposta:

Cal que les administracions recapacitin i atorguin espais propicis per a què el lleure sigui adient i de qualitat. La societat i els agents implicats, per contra han de conscienciar-se de la necessitat de canvi i pressionar políticament per a forçar la implicació institucional.

IDEA FORÇA/PROPOSTA GENERAL

Cal crear un departament del lleure a nivell ciutat on es generi una dinàmica d'àmbit unitari. Ha de ser transversal i generar acords d'obligat compliment.

A més per part dels agents implicats en el sector és important mantenir les Taules del lleure ja existents i treballar en la direcció de l'accessibilitat universal i la inclusió social.

RELATORIA GRUP 4 dRET A L'OPINIÓ I A LA PARTICIPACIÓ

BADALONA, 19.11.2021

NO ASSISTENTS: Albert Parés Associació Noves vies, Araceli Arroyo Serveis Socials, Eva Rubiales UEC, Núria Galceran CRP, la resta han vingut.

Afegir Joan Antoja que si ha vingut i no estava a la llista

DINAMITZADORA: LAURA

RELATORA: NÚRIA ANDREU

Comencem la sessió amb la presentació de tots els membres.

Seguim amb la lectura del dret a l'opinió (i la participació)

Entenem que la participació és transversal en tota la vida de l'infant i adolescent

La dinamitzadora dona informació clau extreta de l'informe:

- nombre de persones de 0 a 18 anys a BDN
- estructures participatives a la ciutat CIB
- informació rellevant extreta del treball fet dels cercles de coneixement sobre la sensació dels nens i nenes sobre els escoltem i els considerem
- dades de l'estudi "Parlen els nens i les nens.." on només 4 de cada 10 nens i nens se senten satisfets amb l'escolta adulta.
- donem rellevància a la informació que **no** es recull a la ciutat i a nivell general com un element que si ens dona informació de la importància que la administració tant local com de país dona a la participació dels infants i adolescents
- rellevància al grau de cobertura d'aquest dret. Com la població amb diversitat funcional i amb risc d'exclusió social el grau és molt baix.
- desigualtat d'oportunitats en la garantia del dret entre el dos sexes.
- un tant per cent molt alt els infants i joves no se senten prou escoltat i respectades les seves opinions.
- el qüestionari l'han respos 593 persones d'entre 10 i 18 anys.

Sobre el CIB s'apunta que hi ha centres educatius i socioeducatius que tenen consell de participació propis

Després de diferents reflexions, especial de la ponent sobre entendre la participació com un dret en tota les seva amplitud.

Passem ràpidament a concretar les alertes:

Pluja d'alertes i reflexions:

- No existeix un consell pels nois i noies de l'ESO a la ciutat
- S'aprèn participant però no hi ha dinàmiques que ho afavoreixin en les diferents estructures (escolars, socioeducatives, família,...)
- Entenem la família com a primera estructura que facilita la participació.
- Els infants parlen de si els escoltes però no veuen materialitzades les seves opinions.
- Cal aprenentatge per aprendre a participar i opinar
- Cal destinar temps als processos de participació en tots els àmbits, però sovint no el tenen i els adults no els faciliten
- **La ponent ens recorda que l'opinió és un dret, que l'han d'exercir tant si ho fan bé o no a ulls dels adults**

- Hospital de Sant Joan de Déu tenen un Consell dels Infants.- amb els nens i nens que estan + de 6 mesos ingressats i les propostes s'acostumen a materialitzar.
- Si tenim en compte les opinions sempre han de rebre resposta
- Fem, fem pels infants però sense opinió i participació d'ells, només ho fem des de la mirada de l'adult.
- El CIB ha participat en cert grau en les activitats de la Setmana dels drets dels infants, s'apunta però, que el % de participants enfront de totes les persones de la ciutat de 0 a 18h és molt poc.
- Parlem de planificació, de visió adultocràtica, de temps per participar, de diferències entre barris,
- Concretarem les alertes de la següent manera:

1.- No representació de tots els trams d'edat especialment a la primera infància i adolescents. Baixa representació en les estructures de participació actual. No existència de del Consell dels joves.

2.- Fem fem pels infants però sense ells. Visió adultocràtica

3.- S'aprèn participant, no hi ha dinàmiques que facilitin la participació

Causes.-

1. Por de l'adult a perdre el control

Reflexió: no hi ha accions ni estratègies per facilitar la participació de la petita infància fins a l'adolescència.

2.- Desconeixement de com aplicar els drets dels infants i adolescents

3.- No hi ha prioritat política, canvis de govern a la ciutat

4.- Asimetria en el llenguatge dels infants i adolescents vs el dels adults

5.- Contradicció entre els objectius plantejats de manera holística amb les estructures d'aplicació que estan sectoritzades.

La ponent fa esment a la potència de la TIAB de Badalona, que ha sapigut moure la societat civil i a pesar de tot ha seguit creixent i implicant-se.

Propostes de millora.-

1.- Treballar per barris i districtes i que influeixi a nivell de ciutat

2.- Coneixement de la realitat més propera

3.- Construir processos de participació (estructures) obertes i transversals a tots els barris de la ciutat i que s'influèncin de 0 a 18 anys i que tinguin en compte les necessitats dels infants de cada territori i disposar de suports per les persones més vulnerables.

4.- Plan educatiu d'entorn que funcionen a la ciutat fer-los extensius a tota la ciutat segons necessitats.

5.- Impuls a la participació des de les institucions, campanyes informatives, de conscienciació a nivell de ciutat, de Generalitat.

6.- Seguiment d'acords i projectes en el temps per part de l'Ajuntament sigui quin sigui el color.

7.- Assolir el compromís d'entitats educatives i socioeducatives, esportives, etc de la ciutat en relació al dret a la participació.

IDEA FORÇA.-

Pluja d'idees:

- Aprendre a participar
- Veure, escoltar i deixar fer
- A participar s'apren participant
- Desaprendre a participar
- Com fer millor les coses per arribar al col·lectiu d'infants i joves per garantir aquest dret
- **Desaprendre a participar. Té la paraula la infància i l'adolescència.**